

عنوان مقاله:

واقع گرایی در سینمای دیجیتال

محل انتشار:

نخستین همایش ملی هنرهای نمایشی و دیجیتال (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمد رضا محسنی سرداری

خلاصه مقاله:

ورود فن آوری دیجیتال به عرصه سینما سبب پیدایش ترکیبی گشت که سینمای دیجیتال نام گرفت و بسیاری از محققان و کارشناسان رسانه را به سوی کشف قابلیت های این پدیده ی نوظهور سوق داد. رایانه ها قادر به تولید تصاویر شبیه سازی شده از اجزای جهان خارج و فراتر از آن آفرینش تصاویر خیالی شدند و این امر مباحث علمی و زیبایی شناسانه ی فراوانی را پیرامون واقع گرایی سینمایمطرح نمود. در این مقاله سعی شده است تا با استفاده از آراء لف مانوویچ- نگره پرداز مطرح حیطه ی رسانه های دیجیتالی، واقع گراییسینمایی در عصر دیجیتال بررسی گردد. وی ذات دستکاری شده و ساختگی را به عنوان مشخصه ی تصویر سینمایی در عصر دیجیتالقلمداد می کند و از این حیث هویت تصویر سینمایی دیجیتال را مورد پرسش قرار می دهد. مانوویچ معتقد است که تناقض ظاهری ایجادشده در باب سینمای دیجیتالی یعنی ماهیت ساختگی و تصنعی تصویر دیجیتالی و درعین حال داعیه ی حرکت به سوی واقع گراییبیشتر، ناشی از تفاوت تعاریف از مفهوم واقع گرایی است. به اعتقاد وی سینمای دیجیتال ترکیبی از تصاویر واقعی، تصاویر کامپیوتری، انیمیشن و نوشتار است و از این رو فن آوری دیجیتال امکان همگرایی فرم های مختلف در مدیوم سینما را فراهم نموده است.

کلمات کلیدی:

سینما، دیجیتال، پویانمایی، واقع گرایی، سینمای دیجیتال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011832>

